

תת"ע 12207/03/2021 - מדינת ישראל נגד עוזי ערפאת

בית משפט השלום לערבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תאריך - 7.1.2021

תת"ע 20-03-12207 מדינת ישראל נ' עוזי ערפאת

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרו

בעניין: מדינת ישראל

המשימה

נגד

עוזי ערפאת

הנאשם

ע"י ב"כ עוז דוד זכות

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהג במכונית פרטיה תוצרת יונדאי בכביש מס' 1 בק"מ מס' 2.5 ובעת שהרכב היה בתנועה אחז או השתמש הנאשם עפ"י הטענה בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בנגד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר במיחס לו ולאור כך נקבע והתקנים דין הוכחות.

מטעם המأشימה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר ריביד דיניסמן (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותם הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה. 1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר מתן הדעת לראייה (ת/1), לעדויות ולסיכום, מסקנתי היא שההתביעה עמדה כנדרש בהוכחת כל עובדות כתב האישום וכי לפיך דין הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

אסביר ואנמק;

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

לא הייתה מחלוקת בדבר ניגת הנאשם עם מכוניתו במקום, בזמן ובכיוון הנסיעה שתואר ע"י השוטר בדו"ח ת/1.

השוטר ערך דו"ח מפורט אשר ממנו עולה שהוא (השוטר) היה בקרבתה מידית וمتמשכת, עם אופנוו, למכוניתו של הנאשם ובמקביל לה וכי צפיתה של השוטר הייתה קרובה וטובה.

השוטר תיאר בדו"ח כיצד הבחן בנאשם מחזיק טלפון נייד עם מסך מגע ביד ימין תוך כדי הניגה ואף תיאר שהמסך של הטלפון הנייד היה בኒצב בכוון הנאשם בגובה חלק לעילו של הוגה מולו של הנאשם וכי הנאשם, בנוסף לאחיזת מכשיר הטלפון ביד ימין שלו, גם נגע אגב כף במסך של הטלפון עם אגודל יד ימין מספר פעמים.

השוטר אף ציין דבר שמירה על קשר עין רצוף, ללא רכבים ביןו לבין הרכב הנאשם, וכן ציין שהראות הייתה טובה והיה אור יום.

והנה מטעם ההגנה, עת עלה הנאשם עצמו לדוכן העדים, בחרה ההגנה שלא להפנות אליו כל שאלה בחקירה ראשית.

ובמילים אחרות: ההגנה בחרה בדיון ההוכחות שהנאשם כלל לא ישא דברים ולא יספר כל חלק של גרטתו שלו מול דוכן העדים ואל מול גרטתו של השוטר, אלא בחרה היא ההגנה שהנאשם אף יעבור חקירה נגדית בבית המשפט.

וכי מה הוביל בחקירה הנגדית שבאה נחקר הנאשם עד ?

הוביל, בכל הבוד, ומפי הנאשם עצמו, כי חלונות רכבו היו בדיק כפי שתואר בדו"ח - דהיינו לא מושחרים 100% כתענת הסנגור בהציג שאלותיו אלא רק 25% כפי שאכן נרשם מפי בתגובהו בדו"ח, בדיק כפי שכותב השוטר מפי בת/1.

ובעניין זה השוטר גם הקפיד לציין, ושב ציין, כי השחרה (בשיעור% 25) לא מנעה ממנו מלראות אל תוך הרכב את מעשי הנאג. (ולזהcir שהשוטר פירט פרטים רבים כאמור אשר ראה שהנאג נוקט בהם בתוך הרכב ולרבות צורת אחיזת הטלפון בידו ונגעה חוזרת באמצעות האגודל אגב כף).

טענה נוספת שהעליה הסנגור היא טענה לגשם וערפל.

אלbeit שהנאשם עצמו כלל לא העיד שכן היה המצביע.

הנאשם לא העיד דבר כזה של ערפל או גשם בחקירה ראשית (שהרי עדות ראשית לא בוצעה כלל - וזאת כבחירה של ההגנה כאמור בניהול ההגנה) והנאשם גם לא העיד דבר כזה של ערפל או גשם בחקירה נגדית, ולצין שגם השוטר של זאת.

אגב, ההגנה גם לא הגישה מסמך, אישור או חוו"ד מהשירות המטאורולוגי או אפילו מאתר כלשהו שיתמוך בטענות הסגנור (שכאמור לא נתמכה כלל בטענת מרשו) על כי ירד גשם או היה ערפל בעת האירוע.

טענת הסגנור (בעלמא בכל הבוד) על כי ביום החורף באופן כליל יורדת לעיתים גשם, אין בה די במשפט.

ההגנה גם לא הביאה כל ראייה שתסתור שעיל אף שהחלונות היו כהים מעט כדי 25% לא ניתן היה כביכול לראותו דרכם את הנעשה בתוך הרכב (כפי שהשוטר אף התייחס בהחלט גם לחלונות - ראה בדו"ח ובעדותו).

זאת ועוד - הובר מפי הנאשם עצמו בעדותו בחקירה נגדית בבית המשפט כי למעשה און הוא גם חולק על כך שהשוטר רשם באופן ראי את תגבות הנהג (הנאשם) על אתר (ציטוט) : "דיברתי עם אמא שלי בבית חולמים" - (ענה לשאלת השוטר למה החזיק טלפון ביד בנסיעה - ראה ת/1). וכן ראה (שם) : "לשאלתי על המדבקות בחלונות קדמיים ענה" (דברי ע.ת.1) "זה 25 אחוז זה מותר" (דברי הנהג).

בצדך לטעמי צינה התביעה גם בסיכוןיה כי ניתן היה לצפות שככל שהנאשם הכחיש את ביצוע העבירה ואת טענת השוטר כלפיו על כי החזיק טלפון ביד בנסיעתו, אזו היה הנאשם אומר על כך שהוא לשוטר. והנה הסתבר מפי הנאשם בחקירהתו הנגדית כי הוא מאשר בעצם שakan לא אמר זאת לשוטר על אתר אלא רק אמר לשוטר את מה שהשוטר כתב בת/1.

השוטר עשה עלי רושם מהימן ועניני בעדותו. גם לא נטען כי בין השוטר לבין הנאשם יש כביכול היכרות מוקדמת כלשהי.

פרטיו גירסתו של השוטר לא נסתרו בכלל דרך בתייק זה (ובפרט שההגנה בחרה שהנאשם בעצם כלל לא ישא דברים בעדות ראשית).

הנאשם לא טען כי ירד גשם;

הנאשם לא טען שהיא ערפל;

הנאשם לא טען שדרך חלונות רכבו לא ניתן להבחין;

הנאשם גם לא סתר קירבת השוטר אליו או נסעה השוטר בסמיכות אליו;

הנאשם גם לא העיד למעשה דבר בקשר עם התצפית ובקשר פרטיו מלאכת האכיפה של השוטר. הנאשם גם לא סתר את דבר הראות הטובה, קשר העין, קירבת השוטר אליו ועוד.

גירסת השוטר נותרה אם כך יציבה וברת הסתמכות.

לסיכום :

שתי טענות הגנה באו מפי הסניגור בתיק זה : האחת - טענה בדבר חלונות מושחרים כדי 100% כביכול ברכב הנאשם .
השנייה - טענה בדבר גשם וערפל .

אלא שהטענה בדבר השחרת החלונות כדי 100% מפי הסניגור נסתרה באופן מפורש ע"י לא אחר מאשר הנאשם עצמו
בדבריו בחקירה נגדית בפני בית המשפט , ואילו לגבי הטענה בדבר גשם או ערפל הרי שלא נמצא לה לטענה זו כל
תימוכין - לא בפי הנאשם עצמו , לא מכח חוו"ד או אישור קלשו , וגם השוטר למעשה שלל זאת (והטענה של הסניגור
נותרה אך כהשערה רוחקה בכל הבוד מפי הסניגור הנכבד אשר נימק זאת באמירתו שלו על כי בדרך כלל בעונת
החורף יש גשם וערפל) .

גם לשערתו (גראידא בכל הבוד) של הסניגור על כי כביכול במהירות הנסעה בכביש בו עסקין לא היה כביכול בידי
השוטר להתבונן ולהבחין , לא נמצא כל תחילת ראייה לביסוס ולא נגרע בה. מגירסתו של השוטר ותשובותיו .

לאור כל המפורט ומນוחה לעיל אני מוצא שהוכחו כאמור ברמה הנדרשת בפלילים עובדות כתוב האישום ויסודות העבירה
וכי לא קמה לנאים כל הגנה .

ה הנאשם מושיע בזאת לפיך בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום .

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"א, 07 ינואר 2021, במעמד הצדדים.